Antano Baranausko poemos „Anykščių šilelio“ ištraukos.

Visa prapuolę; tik ant lauko pliko
Kelios pušelės apykraivės liko!..

Ė kvėpimas, jau ką gi! Čia sakais pušelių,
Čia vėjelis dvelkteli su kvapu žiedelių:
Jauti pievos dobilą, baltą ir raudoną,
Jauti ramunes, čėbrus[59] – žoleles dirvonų;

Ė kur dabar šilelis, buvę miškai šventi,
Kažin kodėl senobėj visiškai išskinti.

Ir liko šitie kalnai pliki ir kelmuoti
Aplaistyti ašarom, giesme apdainuoti.

Čia rausvos, melsvos, pilkos ūmėdės sutūpę, –
Linksmutės, gražiai auga, niekas joms nerūpi.
Čia kazlėkai pakrūmėm ant piemenų tako

Plikuos plotuos, be miško, lyg tartum apkursta,
Tartum džiūsta nuo saulės ir palengvėl skursta.

Uogienojai kaip rūtos kelmais kelmais želia,
Juodas, raudonas uogas išsirpusias kelia.

Kur tik žiūri, vis gražu: žalia, liekna, gryna[9]!
Kur tik uostai, vis miela: giria nosį trina!
Kur tik klausai, vis linksma: šlama, ūžia, siaudžia[10]!

Lyg tartum rūmas suiręs, nudegęs,
Lyg kokio miesto išgriuvus pūstynė[5],
Lyg kokio raisto apsvilus kimsynė[6]!..

Miškan, būdavo, eini – tai net akį veria;
Vat teip linksmina dūšią[7], ažu širdies tveria,

Klaipėdos Litorinos mokyklos lietuvių kalbos mokytojos:
Sigita Koroliovė,
Vaida Šarauskienė

Priskirkite pateiktas Antano Baranausko „Anykščių šilelio“ ištraukas
prie žaliuojančio ir jau iškirsto miško vaizdų.

Klaipėdos Litorinos mokyklos lietuvių kalbos mokytojos:
Sigita Koroliovė,
Vaida Šarauskienė

Aprašus nuveskite prie, jūsų nuomone, juos apibūdinančių „Anykščių šilelio“ vaizdų.

Ė kvėpimas, jau ką gi! Čia sakais pušelių,
Čia vėjelis dvelkteli su kvapu žiedelių:
Jauti pievos dobilą, baltą ir raudoną,
Jauti ramunes, čėbrus[59] – žoleles dirvonų;

Visa prapuolę; tik ant lauko pliko
Kelios pušelės apykraivės liko!..

Ė kur dabar šilelis, buvę miškai šventi,
Kažin kodėl senobėj visiškai išskinti.

Ir liko šitie kalnai pliki ir kelmuoti
Aplaistyti ašarom, giesme apdainuoti.

Čia rausvos, melsvos, pilkos ūmėdės sutūpę, –
Linksmutės, gražiai auga, niekas joms nerūpi.
Čia kazlėkai pakrūmėm ant piemenų tako

Plikuos plotuos, be miško, lyg tartum apkursta,
Tartum džiūsta nuo saulės ir palengvėl skursta.

Kur tik žiūri, vis gražu: žalia, liekna, gryna[9]!
Kur tik uostai, vis miela: giria nosį trina!
Kur tik klausai, vis linksma: šlama, ūžia, siaudžia[10]!

Uogienojai kaip rūtos kelmais kelmais želia,
Juodas, raudonas uogas išsirpusias kelia.

Lyg tartum rūmas suiręs, nudegęs,
Lyg kokio miesto išgriuvus pūstynė[5],
Lyg kokio raisto apsvilus kimsynė[6]!..

Miškan, būdavo, eini – tai net akį veria;
Vat teip linksmina dūšią[7], ažu širdies tveria,

Klaipėdos Litorinos mokyklos lietuvių kalbos mokytojos:
Sigita Koroliovė,
Vaida Šarauskienė

Aprašus nuveskite prie, jūsų nuomone, juos apibūdinančių „Anykščių šilelio“ vaizdų.

Visa prapuolę; tik ant lauko pliko
Kelios pušelės apykraivės liko!..

Miškan, būdavo, eini – tai net akį veria;
Vat teip linksmina dūšią[7], ažu širdies tveria,

Plikuos plotuos, be miško, lyg tartum apkursta,
Tartum džiūsta nuo saulės ir palengvėl skursta.

Kur tik žiūri, vis gražu: žalia, liekna, gryna[9]!
Kur tik uostai, vis miela: giria nosį trina!
Kur tik klausai, vis linksma: šlama, ūžia, siaudžia[10]!

Uogienojai kaip rūtos kelmais kelmais želia,
Juodas, raudonas uogas išsirpusias kelia.

Lyg tartum rūmas suiręs, nudegęs,
Lyg kokio miesto išgriuvus pūstynė[5],
Lyg kokio raisto apsvilus kimsynė[6]!..

Klaipėdos Litorinos mokyklos lietuvių kalbos mokytojos:
Sigita Koroliovė,
Vaida Šarauskienė

Žodžius, ar žodžių junginius nuveskite prie, jūsų nuomone, juos apibūdinančių „Anykščių šilelio“ vaizdų.

Ru-das miš-kas

Iš-kirs-tas

Kel-mas

Ža-lias miš-kas

Pauk-štis

Gry-bai

Klaipėdos Litorinos mokyklos lietuvių kalbos mokytojos:
Sigita Koroliovė,
Vaida Šarauskienė